

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Vasile Josanu,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Josanu împotriva Primăriei mun. Hâncești, terți Natalia Albu și Nicolae Albu cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea eliberării actului administrativ individual favorabil,
împotriva deciziei din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 11 iulie 2019, Vasile Josanu a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Hâncești, solicitând obligarea eliberării răspunsului, declararea nulă a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, înregistrarea în proprietatea publică a terenului cu alocarea lui ulterioară conform legislației, încasarea cheltuielilor de judecată, încasarea prejudiciului moral.

În motivarea cererii, a invocat faptul că, la data de 25 aprilie 2019, a adresat Primăriei mun. Hâncești o petiție, prin care a propus anularea titlului de autentificare a deținătorului de teren distribuit familiei Natalia Albu, pentru terenul din mun. Hâncești, str. V. Alecsandri, 18, ca în felul acesta Primăria să-și întoarcă terenul cu o suprafață de 0,035 ha, care a fost capturat de Natalia Albu.

Cererea nu a fost soluționată și pârâtul nu a dat nici un răspuns la petiția în cauză. Astfel, prin inacțiunile pârâtului, i-au fost aduse suferințe, motiv pentru care solicită încasarea, din contul pârâtului, în beneficiul său, a sumei de 5000 lei, pentru repararea prejudiciului moral cauzat.

Cu referire la cerința de anulare a titlului de autentificare a deținătorului de teren de către Primărie, a adus în petiții cinci recomandări care eventual puteau sta la baza anulării titlului de autentificare a deținătorului de teren.

Reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, obligarea pârâtului să elibereze reclamantului răspunsul la petiție, declararea nulității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat familiei Natalia Albu, pentru terenul din mun. Hâncești, str. V. Alecsandri 18, obligarea Primăriei mun. Hâncești să înregistreze proprietatea publică, terenul cu suprafața de 0.035 ha, pentru ca, ulterior să fie alocat conform legislației, încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului, încasarea din contul pârâtului în beneficiul

reclamantului a sumei de 5000 lei în calitate de prejudiciu moral, scutirea de la achitarea taxei de stat din motivul stării materiale dificile.

Prin încheierea din 29 ianuarie 2020 a Judecătoriei Hâncești, sediul Central, s-a dispus atragerea lui Nicolae Albu și Natalia Albu în calitate de terți.

Terțul Natalia Albu a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Vasile Josan, prin care a solicitat obligarea pârâtului să demoleze construcțiile neautorizate sub formă de anexe și construcțiile auxiliare de pe teritoriul său, încasarea prejudiciului moral și material (f.d.48).

Prin încheierea protocolară din 5 martie 2020 a Judecătoriei Hâncești, sediul Central, s-a refuzat în primirea cererii reconvenționale, în temeiul art. 169 alin. (1) lit. b) Cod procedură civilă, pe motiv, că există o hotărâre judecătorească irevocabilă cu privire la un litigiu între aceleași părți, asupra aceluiași obiect și având aceleași temeiuri (hotărârea nr. 2-1181/17 din 26 aprilie 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Central definitivă și irevocabilă).

Prin hotărârea din 3 iulie 2020 a Judecătoriei Hâncești, sediul Central, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Vasile Josanu.

La 3 iulie 2020, Vasile Josanu a depus apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului declarat, casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cerințele reclamantului să fie admise integral (f.d. 104).

La 3 august 2020, apelantul Vasile Josanu a depus cererea de apel motivată, solicitând și anularea încheierii instanței de fond prin care a fost respinsă cererea privind recuzarea judecătorului primei instanțe (f.d.118-123).

Prin decizia din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Vasile Josanu.

Prin decizia suplimentară din 8 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cerința apelantului Vasile Josanu cu privire la anularea încheierii din 13 martie 2020 a Judecătoriei Hâncești, sediul Central, prin care s-a respins cererea de recuzare înaintată judecătorului.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel, prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind întemeiată soluția primei instanțe referitoare la netemeinicia acțiunii, având în vedere că, la caz, sunt aplicabile prevederile art. 14 alin. (2), lit. e) a Legii privind administrația publică locală, potrivit căroră Consiliul local are drept de inițiativă și decide, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, decide atribuirea și propune schimbarea destinației terenurilor proprietate a statului (comunei), orașului (municipiului), după caz, în condițiile legii.

Instanța a reținut la caz și prevederile art. 10, 11 alin. (1), 13, 20 și 21 ale Codului funciar, stabilind că titlul contestat întrunește condițiile de valabilitate prevăzute de lege, iar temeiuri de anulare a actului respectiv nu există. Totodată, reclamantul nu a indicat în ce mod îi sunt încălcate drepturile și interesele legale, prin titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren anularea căruia îl solicită, în ce măsură îi sunt afectate drepturile personale ale reclamantului prin actul nominalizat, în vederea solicitării anulării acestuia.

Raportând normele citate la circumstanțele cauzei, instanța de control judiciar a reținut ca fiind justă și întemeiată concluzia instanței de fond privind respingerea acțiunii reclamantului.

La 16 noiembrie 2021, Vasile Josanu a declarat recurs motivat împotriva deciziei din 27 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la 18 ianuarie 2022, a depus recurs suplimentar.

În susținerea recursului, a invocat dezacordul său cu soluția instanței de apel, considerând-o eronată, instanța interpretând în mod eronat normele de drept material și procedural pertinente speței, fapt ce a succedat emiterea unei soluții greșite și neîntemeiate pe cauza dată.

Invederează că fraudarea statului de un bun provoacă pagube cetățenilor, inclusiv recurentului, iar prin titlul de autentificare a dreptului deținătorului terenului din str. V. Alecsandri 18, mun. Hâncești, s-au încălcat drepturile patrimoniale ale recurentului, dat fiind faptul că o porțiune de teren de 1 metru, destinat deservirii casei de locuit, a fost atribuit intimitei Natalia Albu, fapt ce contravine prevederilor art. 2 din Codul funciar, pct. 20 din Hotărârea Guvernului nr. 61 din 29 ianuarie 1999 și normei SNIP 2 din 7 ianuarie 1989.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel, pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 27 octombrie 2021, iar date privind notificarea acesteia recurentului lipsesc. Decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 8 decembrie 2021, fiind notificată recurentului la 13 ianuarie 2022, conform avizului de recepție anexat la materialele dosarului (f.d. 220).

Astfel, recursul depus la 16 noiembrie 2021 și recursul suplimentar din 18 ianuarie 2022 se consideră a fi depuse în termen.

La 8 februarie 2022, în adresa intimaților, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă, până la examinarea admisibilității cererii de recurs, la Curtea Supremă de Justiție nu a parvenit nicio referință pe caz.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Vasile Josanu, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și, în același timp, oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din

particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Vasile Josanu.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Vasile Josanu se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu